

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEG JELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:	
Égész évre	4 frt
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Feljelsz szerkesztő:
Felcz János.
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-martoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Hirdetések legutányosabbban, árszabály szerint.
Lapunk számára hirdetések — eredeti árkában — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.

Névmagyarosítás.

Bár csak egy teljességgel fel nem tűnő hírecske keretében, úgy szólván a lapokba csak odavetve és becsúsztatva jelent meg, mégis megelégedve olvastuk, s a leglelkesebb hazafiás örömmel töltött el az a híradás, hogy Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter kezdeményezésére és rendeletéből a magyar államvasutat igazgatósága ötezer forintot folyósított abból a célból, hogy a nagyobb családdal bíró alkalmazottjai, megfelelő segélyezésben részesüljenek idegen hangzású neveik megmagyarosítása körül felmerülő költségeikben.

Ime, látszólag mily jelentéktelen, de tényleg mily messze kiható újabb bizonyítéka ez kormányunk őszinte, leplezetlen, de céltudatos nemzeti irányának.

Távol áll tőlünk azt állítani, mintha a nevek magyarosítása egyértelmű volna a magyar nemzeti érzület felvételével, de viszont azt sem tagadhatja senki, hogy az idegen hangzású nevek viselői, midőn elhatározzák magukat, minden erkölcsi és anyagi kényszerrel menten, hogy magyar neveket iratnak fel erkölcsi és társadalmi, valamint közhivatali tevékenységük cégtáblájára, egyúttal félreismerhetetlen jelelt adják, hogy a magyar nemzeti társadalomban lüktető vérfolyamatnak szerves részei akarnak lenni, nem csak tettekkel, hanem neveléssel is. A magyar társadalomban akarnak pozíció elfoglalni s annak tevékeny tagjaik tisztá, jó magyaros hangzású neveiket ohajlják tetteikben az utókorra, hagyományaikban pedig vérbeli utódaira átörökíteni.

Csak természetesnek fogja találni a józan és hazafiás közfelfogás, hogy a magyar állam ezekben a józaváló intencióknak segítségére siet, jóllehet el gyvannyul készülvén arra is, hogy nemzetiségi, dühtől tájékozó korifeusaink ebben a nekünk jóleső, de nekik annyira nem tetsző ténnyben megint az erőszakos magyarosítás egy momentumát fogják feltalálni. Semmiféle hivatalos presszió, semmiféle előnnyel való kecsegtetés nem jár ennél a magyarosításnál, csupán a belső, hazafiás ösztön az irányadó.

Nekünk nem kellene olyan magyar nevé

hopolgárok, a kik é nevet azzal mocskolják be, hogy kenyeret, ollalmat, békét adó hazájuk ellen izgatnak . . . A ki meg akarja magyarosítani nevét, az már eo ipso szívbeli magyar érzelmi.

Idegen névvel épen úgy lehet valaki hazafi, — de engedjék meg nekünk azt az örömet nemzetiségi ellenfeleink, hogy a nemzeti szellem értéknélküli s épen azért mély erkölcsi tartalmú növekedésének, hatványozásának jelenségeként üdvözöljük ezt a lényt is, a mit soraink elején jelezünk.

Igaz örömmel és lelkesedéssel üdvözöljük a minapában Turóc vármegye kir. tanfelügyelőjének a tanítókhöz intézett felhívását is, nemkülönbön a kassa-oderbergi vasút igazgatóságának a névmagyarosítás körül már hosszabb idő óta kifejtett munkálkodását. Úgy tudjuk, hogy teljesen kényszer nélkül történt az imént említett hatóságoknak névmagyarosítási felhívása s mégis szép eredmények mutatkoztak már eddig is az említett vasút alkalmazottainál s valószínűnek tartjuk, hogy a kir. tanfelügyelő felhívása is a remélt sikerrel fog végződni.

Kereskedőink, iparosaink s egyéb felvidéki honpolgáraink sorában még ritka madár a névmagyarosítás. — Fővárosunk majdnem páratlanul mondható rohamossággal történt magyarosodásának, különösen a kereskedelem terén, még mindig vannak árnyoldala is mentől távolabb esik egyik-másik vidéki göcpon a magyarosodás főtenyészőjétől: a kultúrrellettől, mely fővárosunkból szerte sugárzik, annál jobban nőnek az árnyékok.

Hegedűs Sándor miniszterünk az ő nemzeti idealokért való lelkesültségével, s ezzel a kezdeményezésével öröndetes és messzekiható dolgot művelt. Ez a nyílt cselekedet biztosítékot ad arra nézve, hogy az ipar és kereskedelem terén főnálló kultúrpolitikai tényezők az ő nemzeti felfogása révén nem sokára minden mellékgondolat nélkül, egészükben belefognak illeszkedni abba az irányzatba, a melynek ma kormányunk valóságos megtestesítője: a békés, konszolidáló s főképen nemzeti és magyar érdekszférába.

Az állatorvosok államosítása.

Az állatorvosi közszolgálat államosításáról szóló törvényjavaslat nagy érdeklődéssel találkozott a nyilvánosság terén.

Földművelésügyi kormányunk azon törekvését, hogy állategészségügyi állapotaink javításának, az állatokban fekvő nemzeti vagyon pusztulása lehetőleg megelőltassék, ennek fokozatos gyarapítása és megőrzése érdekében lehetővé tétessék, a bel- és külföldi forgalomban minduntalan felmerülő forgalmi akadályok esélyei lehetőleg csökkentessenek és a gazdaközönség céltalan zakatásai elkerültesse, mi is őszintén kívánjuk (írja az »Államgazdasági Szemle« folyó évi április számában), oly megjegyzéssel azonban, hogy az állategészségügyi szolgáltatásban álló egyeseknek már eddig elé szerezett jogaik az új intézkedések által ne csorbítottassanak.

Azon élv, hogy a állatorvosi közszolgálatot a törvényhatóságokban, városokban és községekben állami állatorvosok lassák el, igen helyes. Ennek keresztültelére az elsőfokú hatóságoknál: »kerületi állatorvosok«, a másodikfokú hatóságoknál: »állami egészségügyi főnökök« alkalmaztatnának. Ezek mellett az ország hét állategészségügyi kerületre osztatnék és ezekben a felügyeletet közvetlenül a földművelésügyi minisztérium fenhatósága alá tartozó »állami egészségügyi felügyelők« gyakorolnák.

Ilyen módon az állatorvosi szakszolgálat hálózatosa az egész ország területére kiterjesztve, állami alkalmazottak által egyöntetűen, az államhatárokon intencióknak megfelelően és teljes felelősség mellett látatnék el, mialtal a most még bizony sokszor érvényesülő helyi befolyások nem alhatnának útjába atörvény és rendeletek szabados végrehajtásának.

Az állam tehát jövőre a maga akaratát a közjó érdekében biztosabban juttathatja érvényre, a a javaslat törvényvélyé valása esetén a gazdaközönségre is kétségtelen előnyök fognak hárarni.

A gazda-ostály viszna viszonyok javulni fognak és, hogy az állategészségügyi felszók javulni fognak és olyan helyeken is rendelkezésükre fog állani az állatorvos segítségé, a hol a mai rendszer mellett még nagyobb áldozatok árán sem lehet ezt biztosítani. Igaz, hogy a marhalevek dijának némi telemelesé folytán a gazda-ostály bizonyos áldozatot hoz ezekért az előnyökért, de ez elenyésző csekélység és az egyeseknek

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRGÁJA.

Semper Idem.

— A »Felvidéki Híradó« eredeti tárgája. —

Ablak alatt megszólalt a nóta:

Nem akar az ökörsorda legelni,
Nem akar az én galambom szeretni!

A lány dallam végighömpölygött a kihalt csendes utcán, majd belopódzott a Váryék ablakán és ott zokogta el az Ella fülebe keserves panaszát, addig-addig, míg nem oda benn csilingelő visszhang felelt rá, cimbalmon pengése:

Ne keseregj rózsám, éltem fája,
Tied leszek én már nem sokára!

Csupa incselkedés volt ez Ella részéről. Tetszett neki Sándor, az igaz, sőt talán egy kicsit szerette is, amúgy ahogyan az öbelle babát kedvelik, addig, míg jó. Vagy talán amúgy sem, csak az ő szöke fejében motoszkált valami idea, hogy utána minden évben kell valakinek bonlani. Meg is tette, mit akaratos fejébe feltett. És tényleg ez évvel várokozásos felül meg volt elégedve.

Úgy esett a dolog, hogy egy szép őszi napon alkonyat felé összetalálkozott az utcán Fényes Sándorral. A fiatal ember őszinténrűleg kerülte az alkalmat a megismerkedésre, most az egyszerű azonban nem von

hatta ki magát alóla. Csakugyan be is mutatták neki. Volt a fiu természetében valami excentricus, különös, mi érdekessé tette és a mikor a két szempár először villogott össze, Ella olyasvalamit gondolt, mintha ennek a manővernek eredménye is lehetne. És hogy a dolog nem ment olyan simán, azért okolni Éliát nem lehet, ő minden lehető megtegt, csak Sándor volt még mindig bizalmatlan. De mint a jég megolvad a melegenítő kéz szorítása alatt, úgy engedett lassanként erősen fölített szándéka is.

Bolondos idő járta odáink, egészen hasonló a kis Ellus szívéhez. Legalább úgy érezte azt Fényes Sándor, a mint gondolataiba elmélyedve járkált a fasorban. Maga is megjárd, hanem noleus—volens constantínia kellett, hogy sokat foglalkozik avval a lánnyal, sőt többet, mint a mennyit saját maga előtt bevallott, bevallani mert. No de visszatérni az egyenes útra mindig elég idő. A balga! Hogy nem ismerte a szerelem szövevényes labirintusát.

— Maga Ellácska — mondotta volt neki Sándor — engem nem szeret, csupán képzeletem csalfa játéka ez a bennem erős gyökeret vert hit . . . .

Be sem végezhetette. Különben is rendesen elfelejtette, a mit mondani akart. Belenézett Ellácska nefelejt ké szemébe, meglátta ottan a sértett önérzetet, mülő harag igaz, könnyeit, azokat a lepergő gyöngyszemeket, melyeknek kristály tiszta voltáról, minden vaksággal

megvert szerelmes meg van győződve. A lány ilyenkor odafektette szöke fejcsékjét a férfi vállára s míg a hajából kiáramló imbolygó illat megrészegítette, elvette amannak az eszt, addig a lány szerelmes almbá, susogta:

— Jobban szeretlek, mint lelkem mennyországot, szeretlek, mint földi üdvösségem teremőjét. . . !

És a mellett egész valójában reszketett, mint a megrádt özike, mint a rezgő nyírfa zerge levele.

Elmúlt a nyár és vele elszállott Váry Ella szerelme is. Meglehet, hogy már únta, meglehet, hogy változatoság után kívánkozott!

A fiú! No hát az erősen fölöttette magában, hogy komolyan fog gondolkozni, érdemes-e élni, vagy sem! Végre és hosszas tételődés után oda jutott, hogy bizony nem! Ki is fejtette azt filozofiai érveléssel, helyesen számíttva.

Hanem a sors, az közbeszólt. — Tudvalevőleg ő a szerelmesek legőszintébb jóakarója. Sándor állást kapott Pesten és evvel vége lett az Ella félelmének, a mennyiben ő mindig attól tartott, hogy Sándor heves természet, pyreticus temperamentuma még bájba sodorhatja.

No most itt megálljunk! Az az emberi dolog történt Ellával, hogy eljegyezett. Még pedig jó partiet csinált. A mit legjobban megítélni a maga tud. Ellácska ugyan egy kissé húzódt, mikor meglátta a félholdat

sokszoros választásról a minisztérium azon szándékának megvalósítása által, mely szerint az állatorvosi gyakorlatot és annak díját — talán nem épen az állatorvosok előnyére — szabályozni óhajtja. A javaslat főcélja azonban az állategészségügyi viszonyok javításában van és az képezi megalkotásának is főcélját.

Most már nincs is semmi okunk arra, hogy a mai viszonyok nagy hiányait takargassuk, hiszen a javaslat indoklásában is elég utalást találunk erre; igaz hogy némely burkolat. Az utóbbi években ugyanis nagy kedveléssel és állhatatosan követték azt az irányt, mely szerint minden bajnak, hiánynak és mulasztásnak a törvényhatósági állatorvosok voltak főokozói, a képzettség hiánya, a közszolgálatban a megbízhatatlanság, kötelességmulasztás, hamis körismék felállítása, meg nem engedett díjak szedése stb. napirenden voltak a világgá bocsátott vádak szerint. Arról azonban nem akart senki tudomást venni, hogy a szörvénnyel itt-ott mutatkozó hiányoknak mi volt és van a tulajdonképeni oka; már maga az, hogy ezeket a vádakot általánosították, kizárta annak a lehetőségét, hogy ez okokra világosság derítsék.

Kényesítés a helyi hatóságok szövevényes útjait egészen behalózó kérdéseket kellett volna itt megbolygatni a választott felettes tisztviselők érdekeivel együtt; ennél tehát sokkal kényelmesebb volt, hasznosabb is a törvényhatósági állatorvosokat agóniába ejteni és lassanként a könnyen kapható közvélemény személtára és segélyével elföldelni. Mielőtt azonban elparentálnánk ezeket a sokat ácsorolt, de érdemeik szerint nem méltányolt hatósági állatorvosokat, vessünk még egy pillantást helyzetükre és csak azután írjuk alá halálos ítéletüket.

Rendezetlen szolgálati viszonyok és a megyei hajtóval egyenlő fizetés mellett, az egyeni érdekek össztükrözési pontján, hatáskör és hivatalos rang nélkül, 100—300 frt útiátalányval, két-három szolgabírói járásban kellett volna a régihez képest húszszor, harminczor annyira felszaporodott teendőket végezni olyan módon, hogy ezeknek rendszeres ellátása esetén a törvényhatósági állatorvosok összes jövedelme fuvarra sem lett volna elég.

Lehet-e tehát jogszerűen még csak óhajtani vagy remélni is azt, hogy ezeknek az egyéneknek bűzsögása olyan fokra emelkedjen, hogy a rajuk rótt teendőket mintaszertűn lássak el? hogy keresni fogják a munkát, melynek elvégzése az a napi kenyérré valót kellett volna kiadniok.

Voltak tehát és vannak is nagy hiányai állategészségügyi rendszertünknek, melyeknek legnagyobb része azonban nem a most állami állatorvosokká kinevezendő hatósági állatorvosok egyeni hibáitól, hanem senki által nem méltott képtelen helyzetekből és azon viszonyokból eredtek és erednek, a melyek között ezek az egyének hosszú időn át nyomorogni kényesztettek.

Ezekkel az állapotokkal szemben az államosítás által természetesen óriási javulás várható az állategészségügyi szakszolgálat terén és ezzel arányban fognak állategészségügyi viszonyaink is javulni. Sok ragály-

fészek lesz feltárva és megisztíva mindjárt az első hónapokban, új ragály-fészek keletkezése pedig meg lesz nehezítve, sőt a legtöbb helyen idejekorán meg lesz akadályozva. A talaj- vagy legelőviszonyokban rejlő okok is felfedeztetnek és lehetőleg korlátoztatnak, a zárlatok ellenőrzése hathatósabb lesz; a fertőtlenítés, a hullák eltakarítása, a döggög kiáása, egyes részeknek forgalombahozása és a betegedések, ehullások bejelentése stb. megbízhatóbban fog történni és így pár év alatt rendezett állategészségügyi állapotokkal dicsekedhetünk.

Ezek azok az előnyök, a miket az államosításból folyólag állategészségügyi állapotaink szempontjából várhatunk. Mindezekből pedig úgy az egyeseknek, mint a köznek tekintélyes haszna lesz.

Legyen tehát az állategészségügyi államosítva mert csak így remélhető, hogy a milliókban nyilvántuló kár, mely országunkat a sertes vész által néhány év óta sújtotta, a szarvasmarha-tüdővész, mely házában progressívtással harapódzik el, csirájában lesz elfojtható; mert csak így remélhető, hogy kormányunk az állategészségügyi tudományok fejlesztését szemelőtt tartva, az állatorvosi intézményt akadémiák felállítása által oda emeli, hol nem a gyógyszer, de a tudósorvos más szempontból fogja az ország ezen kincseit erő ügyét szolgálni.

Jakab László.

Siberia megváltása.

Ugy látszik, hogy a világ igen kedvező auspiciumok közt végzi a 19. századot és belemegey a 20-ik századba.

A cárnak leegyeztetése vagyis béke eszméjével most foglalkoznak Hagában mindazon államok s népek diplomatái, melyek a civilizációt irták zászlojukra. Alig hogy a történelmi nevezetesség reformmú, ha egyelőre csak elméletileg, kezdetét vette: már is egy másik kultúrjezeket kap a világ. Ez pedig nem kevesebb, mint az, hogy: Miklós orosz cár, a siberiába való deportálási rendszernek véget akar vetni.

Jól tudom, hogy e lap irányához s hivatásához politikai kérdések fejtegetése nem tartozik. De nem is ezen szempontból veszem tekintetbe az orosz uralkodó ezen legújabb szándékát.

En a szóban levő ügyet csakis kulturális, vagy még inkább humanitáris szempontból ítélem meg. És hogy a cár ezen elhatározásának csakugyan philanthropikus fellegóságok célok voltak irányadók: ez kétségtelennek látszik; legalább azon benyomások után itélve, melyeket II. Miklós személyisége minden elfogulatlan emberre tesz.

Siberia, a hol eddig körülbelül másfél millió deportált ember sirját találtá, a kik az előlejtályt oda küldtetek s a hová évenként körülbelül 20.000 olyan szerencsétlen megettete a kényszer utat; az a Sineria új korszak kezdetén áll.

A cár jól ismeri Sineriát. Mint trónörökös beutazta a legtávolabb kelet s éjszak ezen roppant nagy országot. Ő jelen volt az új vasút-építés kezdetén, s bizo-

nyosan már akkor fogamzott meg fogékony lelkében azon üdvözölő eszme, hogy Sziberia, a melynek szívéhez a nyomor, boldogtalanság, jayveszékies fogalmak fűződtek, — szünjek meg egy napon a rémület színhelyévé lenni!

Megengedem, hiszem, hogy a motívumok, melyek a nagy orosz birodalom uralkodóját ezen elhatározásra indították, nem csak ideális, hanem praktikus természetűek is.

Azon hivatalos jelentés, melyet a cár személyes elnöklété mellett Pétervártot, a deportatio kérdéséről megtartott tanácskozmányról adtak ki, — egyelőre csak azon gazdasági s morális természetű árnyoldalakról tesz említést, melyekkel Sziberiába nézve a deportálási rendszer jár.

De ne kutassuk most a szándékokat; tény az, hogy a cár május 18-án megparancsolta, hogy az igazságügyminiszter elnöklété alatt bizottság üljön össze, a mely a deportációk más büntetésekkel való helyettesítéséről és az ezzel össze függő intézkedésekről tanácskozzék.

A humanizmus eszméje ünnepet ül, s főleg az utolsó két századnak egyik sötét maradványa a történelem szomorú emlékei közé a feledesbe fog költözni. — Miklós cár ezen intézkedését, mely milliók könyeit letérolni, szenvedéseit beszűntetni hivatva van, — bizonyosan örömmel üdvözli minden emberbarát s örömmel üdvözlik tehát e lap t. olvasói is.

Cselkó József

HIREINK.

— Dr. Lehotzky Antal fővárosi ügyvéd, a turóc-szent-márton-blatncai kerület országgyűlési képviselője f. hó 26-án. több napi tartozkozás, Turóc-Szt.-Mártonba érkezett. Szeretve tisztelt képviselőnk üdvözöljük körünkben, s kívánjuk, hogy azt a néhány napot a mit nekünk szánt, — kedélyesen töltse választói között.

— Vizsgázott fiatal emberek. Noszák Géza úr az állami számviteltanból nyert képesítést, a mult napokban Bpestben. Lencső József és Tópercz Vilmos urak pedig a közjegyzői vizsgát sikerrel állották meg a mult heten megtartott vizsgálat alkalmával. Gratulálunk!

— Új ügyvéd Zníóváralján. Mint zníóváraljai tudósítónk értesít, dr. Krausz Béla köz- és váltóügyvéd, ott ügyvédi irodát nyitott. Az ügyvéd urat üdvözöljük, s kívánjuk, hogy Turóc varmegyében, kiválságaihoz képest sikerrel működhessek s hogy társadalmunkban kivége az ő megillető részt.

— A Turóc megyei Kerékpározók Egyesülete május hó 22-én délután tartotta évi rendező közgyűlést Stubbyánföldön, Justa Ferenc orsz. gyűlési képviselő úr 6 nagysága elnöklése mellett. A közgyűlés lefolyása röviden a következő volt: Elnök üdvözölte az egyesület jelen volt tagjait, megnyitá a közgyűlést s felkérte az ügyvivő elnököt, hogy évi jelentését terjeszse elő. Erre Fehér János ügyvivő alelnök előterjeszté jelentését, a melynek mindjárt az elején jelezte azt a jól eső kitüntetés, mely az egyesületet érte az által, hogy szeretve tisztelt elnöke a mult év folyamán a moszoc-női járás országgyűlési képviselővé választott meg; egyben kérte az elnököt, hogy az egyesület iránt eddigéig tanusított meleg szeretet és érdeklődését a jövőben is megtartani szives.

jövendő férje kalapja alatt, de mamája megnyugtatta Oh! azok a mamák mindig a kritikus pillanatok vannak kének. Sőt Vary mama speciális volt a maga nemében, igazán olyan szépen folyó stylumban győzte meg a darcúdozó mennyasszonyt gondolatmenetének practicus voltáról:

— Az az ember már próbált, nem hebeburgya, cselcsap, mint azok az ügynevezett többi fiatalok; az ilyen meg fogja becsulni az asszonyt! Lásd, én sem szerelemből mentem ám férjhez, mégis boldog voltam, jól élünk édes atyáddal. (Az Ella déns atya ott ült egy karosszékes és kötelességének talála nevé minden szavát helyesb fejbőlintással jóváhagyani. Csak az utolsó szónál állt meg és azalatt, míg szeretett hitvese elvette róla tekintetét, szánaokozó, savanyú mosolyra vonta félre száját.)

Denique megtörtént az esküvő, Vary Ella mint tekintetes Benedek Istvánné jött ki a templomból.

A mikor Feri bácsi, ki a varos idealista világának oraculuma, a kávéházban meghallotta a friss hírt, egyet sodorított bajjuzán, kiszűrésülte a feketéjét, úgy dörmögte el az ő mély, basszus hangján szamottevő észrevételét:

— Vásárra vinni a szerelmet. Mint mikor a kofa kirakja az árút. Tessék, lehet választani. — Ha aztan keserű almát kaptam az a magam baja. Eh! boldonság. Ismerem azt a lányt. Meg fogja csinálni!

Avval csettintett a nyelvével, mintha az, a mit jósolt, neki paradicsomi gyönyör volna.

No hát a Feri bácsi tévedett. Benedek Istvánné nagyon jól tudja, mi a kötelessége. Néha ugyan húzódt, az undor egy bizonyos neme fogta el, ha az orvos úr, kedves férje, húszos, vastag ajkait kéjjel toltá oda az ő piciny keresztény ajkához, csókra. Ilyenkor legjobban szeretett vón futni, futni el akárhová, csak ez ember közelélen ne maradjon, a kinek minden érintése, mint a tűz égette, kinek állati kéjsóvár pillantása a vérszomjas, kegyetlen fenevadat juttatta eszébe. Vágyott előlérs, hosszú édes csókra. Olyanra, mely kiszívja a lelket; olyanra, mely fád magányának sivrásgága oda bővölje a tavaszt, az édent, oda varázsolja az üdőt, a mennyet!

Arcának piros zománca veszteti kezdett prestigejéből; olyan volt, mint a borulni kezdő é. Először érezte vágyó gerjedelmet szerelme után. Mind átvilant a lelkén, a kit valaha caprice-ból szeretett. A legédesebb volt között az utolsó. Most érezte csupán. Elővette lánykorának emlékeit. Talált között leveleket is. Azokat nézte. Kezbe akadt egy elvetett száraz virág. Annak az illatát szivta, fojtotta magába.

Kopogtatás hallatszik az ajton. Sietve dugott el minden levelet, virágot. Megnedvesített rózsás ujjaival végig simított kuszált, röpököd hajfürtjein.

— Szabad!

Mosolyra vont ajka körülén ijed sikolyra nyilt, réveteg tekintete, mint az alomjáról, siklott az a belépő alakján, aztan csak állt, szélesen, márvanszoborként, míg az érkezett lassan oda lépett hozzá. Fényes Sándor volt.

Egy ideig álltak egymás nézését. Az asszony ré,

mult tekintete lassacskán édes mosolyra vált, míg a férfi csendes, melancholikus hangon kezdett beszélni:

— Ella kétkedte-e valaha abban, hogy igazán szerettek? Nem voltam-e mindig hi rabod? Vagy talán nem is imádtalak eléggé forrón lelkemből? Mond...

Elszoklott. De erőt vett magán. Hangja a lány akkordból átmenőleg fokozódott lángoló szenvedélyllyé, emésztő tűzzé; keble zihált, forró lehelete körülismogatta az asszonyt, gyönyörteli kifejezést csalva annak arcára.

— Oh! mond szeretsz? ... Hiszen magad élesztetted lobogó lángba a bennem való poklot, lehetetlen hogy annak meged ne érezzél! Lemondtam akkor az Istenről, hogy téged tegyek le. ... És te mégis oda dobtál a lassú sorvadásnak, üdvösség helyett károhozott juttatva osztályrészedül ... Nem volt vágyam, csak te, nem volt kívánságom, csak a te szerelmed!

Az asszony szólanul, elfogultan állt. Egy párszor végig simított homlokán, mintha valami bűnös gondolatot akarna onnan elűzni, majd öszembőködött, mint a halóból szabadulni akaró fogoly hal, azutan erőt vett rajta az elfojtott szenvedély s miatlant gömbölyű szép karja átfonta a férfi nyakat, csendesen libegte:

— Szerettek! A tied vagyok!

Masnapra keve már a kis városban mindenki beszélte, hogy Benedek Istvánné megszoktették. Általános volt az elsőnyűködés, csak Feri bácsi utót jóvalier egyik fiatal bámuloja vallára.

— Öcsém, aszondom én, mégis buda a buda!

Somus

kedjük; végül biztosítva őt az egyesület tanórhiataltan ragaskodására és szeretetére, neki az egyesület nevében — ez új tén — sikeres jövőt kívánt.

A közgyűlés az alelnöknek ezen enunciacióját lelkesültséggel fogadván és elnököt többszörösen megajánlva, sorra kerültek a mult év eseményei, melyek a jelenlevő tagokban kellemes reminiscenciákat kellettek fel. Alelnök évi jelentése kaposan felhívta a tagokat, hogy a testet edző s a szellemet felélesztő sportot jó kedvelő és kitartással üzzék továbbra is, a mit azzal is mutassanak meg, hogy a rendezendő kirándulásokon valamennyien részt vesznek. Egyéb indítványainak tárgyalása és elfogadása után határozatot, hogy az egyesület az idén négy hivatalos kirándulást rendez, még pedig: június hó 4-én kirándul Fenyőházára, s részt vesz a magyar kaszinó vígalmi bizottsága által ugyanottan ugyanakkor rendezendő mulatságon, később pedig kirándulás lesz Körnöcbányára az ottani kerekpárolók felkeresése céljából, azután Rajec-Teplice s végre Árvaváraljára. Ezekben kívül kisebb kirándulások is lesznek a közeli vidékekre. A kirándulások időjét az elnöknek az időjáráshoz képest fogja időről-időre meghatározni s arról a tagokat előre értesíteni. Az egyesület állandó helyiségűl a Patsch-féle vendéglő egyik termé választotta, a hol fekete tábla lesz kifüggesztve, a melyre az egyes tagok bármikor jelezhetik kirándulási terveiket. Az alelnöki jelentés után Huddk Endre jegyző s pénztáros számolt el a mult évvi bevételek és kiadásokról, a mik helyeslőleg tudomásul vétetvén, neki a felmentvény megadatott. Ezek megtörténte után elnök a maga, s tisztviselő társai nevében lemondott tisztviselői és felhívta a közgyűlést az új választások eszközésére. A közgyűlés lelkesedéssel kérte fel Jusht Ferenc orsz. gyűlési képviselőt úr ó nagyságát, hogy fogadná el újra az elnökseget, mit elfogadva, újra elfoglalta az elnöki széket s az ügyvivő alelnöki tisztiségre Fehér János, a jegyző s pénztárosra pedig Huddk Endre urakat ajánlotta. A közgyűlés egyhangulag ejtelette meg az utóbbiak megválasztását. A tisztviselői kar aztán megköszönvén a belejük helyezett bizalmat, igazték, hogy az egyesület ügyei minő-nykor szemeik előtt fognak lebegni s azt a szerény viszonyokhoz képest a virágzás útján fogják vezetni. Végül elnök ó nagysága köszönetét fejezte ki Fehér János ügyvivő alelnöknek az egyesület ügyeinek eddigi tapintatos és lelkes vezetéséről, s kéré, hogy ezután is tartsa meg eddig tanusított buzgósságát. A közgyűlésen mint vendégek jelen voltak: Zorkóczy Fivadar főszolgabíró, David Ferenc nyug. kir. aljárásbíró, Ruttkay Sándor szolgabíró, Akantisz Rezső őrdemester és Kolozsi Béla kir. alerdőfelügyelő urak. Kolozsi Béla alerdőfelügyelő ur legott be is lépett az egyesület tagjai sorába, sőt Zorkóczy Fivadar főszolgabíró úr is megígérte, hogy ha megtanulhat kérekeparozni, ő is tagjává lesz az egyesületnek. A közgyűlés örömmel, sportörtszerű szívesen készírtörvényel üdvözölte az új tagokat. A közgyűlés az elnök ajánlásával fejeztett be.

— Adomány. Ráth Péter orsz. gyűlési képviselő, a kassa-oderbergi vasút vezérigazgatója, a zsolnai vasutasok olvasókörének 100 frtot utalványozott.

— A Körnöcbányai Magyar-Egyesület is megünnepelte Budavár dicsőségese visszafoglalásának ötvenedik évfordulóját. A «Szarvas Szálló» nyertmenben Pázkóta Ferenc áll. főreális tanár, az 1848-9. magyar szabadságharcz történelmének ez alapos ismerője, érdekesen és szépen adta elő a vár megvívásának nevezetes történetét. A szép számban megjelent közönség majd meghatva, majd lelkesedve hallgatta a magyar hazaszeretet és víztéség nagy küzdelmeinek élénk színeivel való esztéselést és zajos életrajzokat s tapokkal fejezte ki elismerését a lelkes előadó iránt.

— Halalozások. E hó 21-én temették el Körnöczön Clocsic Gyula nyugalmazott kath. plébánost, a ki egy esztendő óta Körnöczb. lakott. Az elhunyt Moyses egykori beszercebányai püspök politikai iskolájához tartozott, és mintegy felszázadig dolgozott a töltésítés terén. E hó 21-én temették el Körnöczben Horváth Imre temesvári ipar-iskolai tanárt, a ki életének 27-ik évében hunyt el gégesorvadásban.

— Névmagyarosítás. Klein Janos Gyula és Klementis Vilmos rutkai lakosok, nevüket magyarosították; még pedig előbbi: Kardosra, utóbbi: Kárpátra.

— Orbán napja. Orbán napjától jót nem szoktak várni, ellenben minden rosszat tulajdonítanak neki. Ha nem fagy el a vész, s az ételől napusárga melegben megjelennek az apró elősídk milliárdjai, akkor a gazda már tudja, hogy «Orbán ereszti a bogarait». Az idei Orbán — úgy látszik — kiakarta közsőrlőni a nevén esett csorbát. Jól viselte magát. Az első ugyan esik már vagy egy hét óta, de hát ez épen jót jár. A gazdák egészben véve meglehetnek elégedve Orbánnal.

— Stubbyafürdőn a fürdőóvad immár lassanként megindul. A fürdő orvosa dr. Bakó János a napokban megérkezett a fővárosból; van már néhány fürdővendég is. A város fürdőiben az idén előnyös átalakítás történt. Ugyanis a 38 fokú természetes meleg vizet tartalmazó medence mellé csinos és kényelmes kabineteket építettek s így a kényesebb fiesző közönség névze is használhatóvá tetették ez. A mi azért fontos, mert a zöld fürdő vizénél 3—4 fokkal melegebb léven, a víz makacsabb bajokban is elegendő hatásúnak mutatkozott.

— A rajecvölgyi vasút. A «Zsolna-Rajeci» h. é. vasút munkálatai serényesen haladnak. A pályateat az egész vonalon készen van, csupán a Rajnacsa patak áthidalási vannak hátra. Az állomási épületek egy

része már tető alá került s a sinek lerakása folyamatban van. A vonalnak Zsolna-Rajecfürdői része még a jövő irdény alatt megnyílik.

— Állami tisztviselői fizetése, a költésügyminisztr. hozzájárult ahhoz, hogy a jövő évi költségvetésben az állami tisztviselőket az egyes fizetési osztályokban egyenlő arányban osszák be.

— Hogyan nevelik a töt gyermekeiket? A pozsony-megyei Modor-Királyfalván a mult napok történet az alábbi érdekes eset: A 11 éves Ruzicska Anna és a 13 éves Obercsik Pál ökröket legeltetett a réten. Valami felett, hogy, hogy nem öszecsvódított s egyszerre a leány ezt az irtóztató sértést vágta a fiú arcába:

— Te magyar! . . .

A kis tötcska önértése mód nélkül felháborodott erre az inzultusra, kést rántott s kizsírta a leány szemét. A kis hős aztán a csendőrök kezébe kerülvén azt beszélte, hogy arra tanították, hogy a magyar ember meg a zsványfale is gonoszabb s nem bírta elviselni, hogy ilyenféle emerekhez hasonlitsa őtet valaki. Csakugyan sajátságos, hogy azon a vidéken is így nevelik meg mai nap is a gyerekeket!

— A pozsonyi kereskedelmi és iparkamara az érdekeltek tudomására adja, hogy a kir. pénzügyminiszter úr f. év 23286 számú rendeletével felmentette a munkaadókat a darabszámra dolgozó segédek és segéd munkások I. osztály kereseti adójának szavatossága alól és elrendelte, hogy ezek a munkások, amennyiben az alább értelmében adókötelesek voltak, önállóan adóztassanak meg, a kivett adó pedig közvetlenül tőlük szedessék be.

A napszámok adómentességéről szóló 1883. X. törvénykikömben a darabszámra dolgozó munkásokra névze is alkalmazandó lévén, a kir. pénzügyminiszter úr elrendelte, hogy a gyárak és iparos műhelyek tulajdonosai által alkalmazottjaikról beszoalattandó névjegyzék alapján csak azok a darabszámra dolgozó segédek és segéd munkások adóztassanak meg a kiknek átlagos napkeresete a lakhelyükön szokásos közönséges napszámot felül haladja, mely körülménynek elbírálására az 1883. X. c. z. 4. §-a értelmében községekben a községi elöljáró, városokban pedig a polgármester van hivatala.

— Zongorahangoló. Práschek Alajos selmebányai lakos zongorahangoló és javító jelenleg Turóc-Szt.-Mártonban foglalkozdik. A megyei közönségünknek teljes megnyugvással ajánlhatjuk nevezett zongorahangolót. Megkeresésekre szívesen intézkedünk, hogy az illető vidéki közönségnek rendelkezésre állhasson. Szerk.

— Az Anker élet és járadék biztosító társaság XXXX. rendes közgyűlése april 14-én tartatot meg Ó Excell. gróf Nákó Kálmán elnöklete alatt. Az eredmény a legényesebb a társaság fenállása óta. A vagyon 65 millió 399766 frt. 56 kra emelkedett. Ebből Magyarországra esik: Magyar értékpapirokban 8.148,740 frt. 45 kr., Jelzálogközlésönköbken (10.214,190 frt)iban megbecsült ingatlanokra) 3,167,600 frt.. Ingatlanból (társasági ház Budapesten) 631,884 frt 60 kr. A részvény szelvény 100 frtial valamint a mai hirdetésben kimutatott nyereményosztalékok készpénzben a társaság budapesti és bécsi pénztárainál felvehetők. A nyereményosztalékokat az aláírt szelvény bemutatása ellen a társaság helybeli képviselője is kifizeti.

— A villamvilágítás rohamos terjedése nagy előnyösségéül fogva, Siemens és Halske cég által létesített számos berendezések fényes sikereivel fogva is vált közzeggyözdössé hazánkban is, hogy a mesterséges világítás közt a legszebb, legjobb és legutányosabb a villamvilágítási módszer; ez az első és a jövő; ennek bizonyítékai, hogy már Magyarországon igen sok városban be van vezetve a villamvilágítás s igen sok helyen most van folyamatban annak létesítése; mert ott, a hol a világítási módszereket alaposan tanulmányozzák, felismerik, hogy a villamvilágítás a legelőszérűbb. A Siemens és Halske cég nem csak hazánkban rendezett be számos villamvilágítás és érdávíteli telepet. hanem a Keleten is nagy elterjedést biztosított magának; az utóbbi időben Szerbiában létesített számos berendezést, még pedig oly sikerekkel, hogy ezek elismerésül I. Sándor szerb király Siemens és Halske cég nevében, annak budapesti vezetőjét, Wiedenkeller Bélát a szent Száva-rendy arany keresztjével s Molnár Lajos mérnököt pedig ugyanazon rend lovagkeresztjével tüntette ki. Legújában ismét Uzice város bizta meg a Siemens és Halske céget villamvilágítási és érdávíteli berendezéssel, mely a vízszóró kihazásával, mintegy 20 kilométer távolságról vezetve, a világításon kívül egy n.ost épülő nagy fonó- és szővőgyár gépeinek hajtására is fog szolgálni.

Nyári menetrend a magyar kir. államvasutakon.
Budapest—Turóc-Szt.-Márton.
Gyorsvonat ind. reggel 7 30, érk. d. u. 2 09.
Személyvonat ind. d. e. 9 35, érk. este 7 51.
Gyorsvonat ind. d. u. 3 45, érk. este 10 40.
Személyvonat ind. d. u. 5 20, érk. d. e. 7 16.
Vegyesvonat ind. éjjel 11 00, érk. d. u. 12 12.
Turóc-Szt.-Márton—Budapest.
Vegyesvonat ind. d. u. 4 35, érk. reggel 5 20.
Személyvonat ind. este 9 4, érk. d. e. 10 20.
Gyorsvonat ind. reggel 5 42, érk. d. u. 12 50.
Személyvonat ind. reggel 7 17, érk. este 7 45.
Gyorsvonat ind. d. u. 2 45, érk. este 9 25.
Turóc-Szt.-Márton—Rutka.
Gyorsvonat ind. d. u. 2 10, érk. d. u. 2 17.
Személyvonat ind. este 7 52, érk. este 8 00.

Gyorsvonat ind. este 10 41, érk. este 10 48.
Személyvonat ind. e. 7 17, érk. este 7 29.
Vegyesvonat ind. d. u. 12 13, érk. d. u. 12 24.
Rutka—Turóc-Szt.-Márton.
Vegyesvonat ind. d. u. 4 20, érk. d. u. 4 34.
Személyvonat ind. este 8 45, érk. este 9 03.
Gyorsvonat ind. reggel 5 30, érk. reggel 5 41.
Személyvonat ind. reggel 7—, érk. reggel 7 16.
Gyorsvonat ind. d. u. 2 35, érk. d. u. 2 44.
Budapest—Zsolna.
Gyorsvonat ind. reggel 7 30, érk. d. u. 1 55.
Személyvonat ind. d. e. 9 15, érk. este 8 35.
Gyorsvonat indul este 6 20, érkezik éjjel 12 25.
Személyvonat ind. éjjel 9 05, érk. reggel 8 25.
Zsolna—Budapest.
Személyvonat ind. reggel 5 18, érk. d. u. 5 55.
Gyorsvonat ind. d. u. 2 58, érk. este 9 25.
Személyvonat ind. este 9—, érk. reggel 7 55.
Gyorsvonat ind. éjjel 3 35 érk. d. e. 9 45.

Cs. kir. szab. kassa-oderbergi vasút menetrendje.
Érvényes 1899. május 1-től.
Rutka—Kassa.
Személyvonat ind. d. e. 9 10, érk. d. u. 3 43.
Személyvonat ind. reggel 5 01, érk. d. e. 11 55.
Személyvonat ind. d. u. 3 44, érk. este 10 20.
Gyorsvonat (máj. 15. szept. 15-ig) ind. d. u. 2 41, érk. d. u. 5 10 (Popradra).
Rutka—Zsolna.
Személyvonat ind. este 8 12, érk. este 9 12.
Személyvonat ind. éjjel 11 34, érk. éjjel 12 35.
Személyvonat ind. d. u. 1 25, érk. d. u. 2 15.
Gyorsvonat ind. reggel 8 00, érk. reggel 8 55.
Gyorsvonat ind. d. u. 2 28, érk. d. u. 3 10.
Zsolna—Rutka.
Személyvonat ind. reggel 8 35, érk. 35 d. e. 9 01.
Személyvonat ind. reggel 4 15, érk. reggel 4 45.
Személyvonat ind. d. u. 3 04, érk. d. u. 3 30.
Személyvonat ind. este 9 07, érk. este 9 40.

Nyilt t ér.
Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Fouled-selyem

65 król 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 król 14 frt 65 krig méterenként. — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privat-fogyasztóknak** postábr vámtmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultalv küldenek.

Henneberg G. selyemgyárát (es. és kir. udvari szállító) Zürichben.
Magyar levelezés. Svájcba kéteszeres levélbéllyeg ragasztandó.

627. számhoz.
1899.

Versenyfárgyalási Hirdetmény.

Alulirt hivatal a vág-sellyei kir. közal. ker. Főisztégnek folyó év és hó 10-én 585. szám alatt kelt rendelet alapján a budapesti kir. tudományegyetem tulajdonát képező zsvióváraljai uradalmi koresmaépület és tartozékainak örök árban leendő eladására ezennel zárt ajánlatu versenyt hirdet.

A koresmaépület és tartozékainak összes becsértéke 9062 frt 87 kr. melyre 6000 frt eddig már beértevéten, csak enné magasabb ajánlatok vehetők figyelembe. Ajánlattevők felhívataknak, hogy a zsvióváraljai kir. közal. erdőgazdonságra «Vételejantlat a zsvióváraljai egyetemalapp koresmájára» jellegű elottott, 600 frt készpénz vagy övadékképes értékpapírról álló bantapénzzel és 50 krosz lélyeggel ellottott zárt ajánlatukat alulirt hivatalhoz folyó év június 16. d. e. 10 óráigadják be, mert később érkező ajánlatok figyelmnek kivül maradnak.

A fenti határidőben az ajánlatok felbontatnak, mely alkalommal az érdekeltek jelen lehetnek. A tárgyalásra érdemleges ajánlatok bantapénzei vissza tartatnak, a többieké kiadatnak. Egyéb részletes eladási feltételek alulirt hivatalnál a hivatalok örök által betekinthetők. Zsvióváralja, 1899. május 25.

Kir. közal. erdőgazdonság.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liminet. Capsici comp.

Ezen hírnöves háziaszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájátsomóallapító bedőrszélként alkalmazott készvényét, orszámi, tagyagattatásnál és meghűtésnél és az orvosok által bedőrszélre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liminet elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban nem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. ártóknálként árban megkötő minden gyógyszerárban készletben van; foraktár: Török úszó győgszeresznél Budapesten. Bevárási alkalmával ügyesorsznél legyünk, mert több kibőbbrétük utánaat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üvegét Horgony-félegy és Richter orvostudósra nézve mint nem valódi utánaat vissza.

RICHTER F. AD. de társas. es. de kir. udvari szállító. RUDELATY.

